

Mihel Zevaco:
Markiza Pompadour.
 Zgodovinski roman. — Poslovenija
 Rosandra.
 (Dalje.) (53)

Kaj je morala še čutili, ko je na mali mizi opazila odprte škatljice. — v jedni je bil krasen niz biserov, v drugi zopet krasen grofovski diadem z demanti in perlami. — v drugih škatljicah so se lesketali prstani, zapestnice s safiri, smaragdi, rubini, — v najbogatejši izvršitvi. —
 Bilo je draguljev in lepoticja, da bi primerno krasilo tudi samo Marijo Leszinsko v onih malo priložnostih, v katerih je bila pripuščena od svojega kraljevskega a toli prezirljivega soproga k dvornim veseliam. —
 Vse to bogatstvo je vzkliklo pred očmi začudene deklice kot začarano iz zemlje s čudodelno palčko. —
 Beseda ji je odgovorila, bila je prevzeta. — in svoje iznenadenje ni mogla izraziti drugače, kot da je pokleknila in začela jokati. —
 Jezuitski prednik jo je gledal, opazoval. — v njegovih potezah se je vidno izražalo zadoščanje ponosnega moža, vzvišenega nad vse ženske slabosti. —
 Potem se jo je dotaknil in ji rekel:
 »Vrniva se sedaj!« —
 Julijeta se je zdrznila. —
 Gospod Jakob je hitro ugasnil baklje in deklo je prepadeno zašepetala v popolni temi prazne sobe, v katero je vstopila:
 »Ah — bile so to le lepe sanje!« —
 Gospod Jakob jo je prijel za roko in potegnil za seboj na hodnik. — potem je zaklenil vrata in povedel mladenko v njeno stanovanje. —
 »Torej,« — jo je vprašal za tem. —
 Dekle se je treslo. —

»Ah, gospod, zakaj ste mi pokazali paradiz, — da me potem zopet vržete v peklenko življenje vsakdanjosti? To je kruto, neusmiljeno!« —
 »Ej, molčite vendar,« — ji je odvrnil resno in skoro grozečim glasom. — »Hotel sem vam le dokazati, da ne govorim tjavendan, — da razpolagam s kraljevskim premoženjem, da vas lahko povzdignem v oni raj, katerega si želite, ali pa vas pustim v peklenki vsakdanjosti, oziroma v vicah vašega dosedanega življenja. — Poslušajte me torej dobro, — vaša sreča odvisi sedaj le od vas same.«
 »Govorite gospod!« — je odgovorila Julijeta. —
 Vrhovni poveljnik znamenite družbe se je zamislil za hip, potem je začel govoriti:
 »Vi ste ubogi. — revni in zaničevani, bivate v priprosti hiši, v žalostnem stanovanju, kjer nista v stanu ne dober okus ne lep red prikriti revščini. — Imate še tudi sestrico, katero ljubite kakor vašo lastno hčerko, — in katera bo svoj čas zapadla ravno taki usodi, kot je vaša. — Ni li vse to res?« —
 »Zalibog da! — Posebno, kar se tiče mene, ali prisegam vam, da bodem svojo drago Anico obvarovala pred tako žalostnim življenjem!« —
 »Hočete postati bogata, oboževana, spoštovana?« — je nadaljeval čudni tujec — kot da ni slišal njenih besedi. — »Hočete bivati v slavni palači, hočete zagotoviti mali nedolžni stvarici srečno, udobno bodočnost, — kakor tudi vam?« —
 Julijeta ni mogla več izpregovoriti, obstala je, poslušala sladke besede in sklenila roki, kot k molitvi. —
 »Za vašo sestrico bodem skrbel jaz,« — je zopet povzel. — »pustil jo bodem vzgojiti na deželi, blizu Pariza, kjer jo boste obiskovali, kadar se vam bode poljubilo, — pozneje jo boste pustili vzgojiti v kakem zavodu. — Ali sprejmete?« —

Julijeta je le prikimala z glavo, vse te ponudbe so jo prevzele, da ni sploh zamogla jasno misliti. —
 »Dobro torej,« — kar se tiče vas, — poslušajte, kako bo odslej naprej vaše življenje. — Stanovali boste v knežji palači, — v eni najlepših in najstarejših v Parizu. — ob Seni proti Anjou. — Kupil sem bil sicer najprvo za vas palačo kneginje Chateauroux v ulici Avguštin-ecv, — ali,« — je pristavil z malim usmevom, — »moral sem jo naslednjega dne odstopiti jednemu mojih prijateljev, gospodu d'Etioles, — in morda je tako še najbolje.« —
 Gospod Jakob je umolknil, — pogled je imel uprt v neznane daljave. Julijeta ga je gledala s prikrito grozo. — Kdo je pač bil ta neznan mož, ki je razpolagal s tako silnimi sredstvi? Kdo je bil ta, ki se je prikazal v njeno skromno življenje, — jo hotel iztrgati vsakdanji revni in bedi, ter ji slikal kraljevsko bogastvo, katerega naj bi odslej uživala? —
 Katera usoda jo preganja, jo vabi? Kako vlogo ima pač predpisano na novem življenskem potu? —
 Razumela je, da če jo je neznanec izbral izmed množice, jo je gotovo tudi dobro spoznal — gotov je moral biti, da mu lahko koristi njena lepota, njeno želje! —
 A v kaj naj bi mu pač to lahko koristilo? — Pač le v dosegu najvišjih nagrad, — nekaj nezmerno velikega in važnega. —
 »Torej, vi boste šli stanovati v palačo, katero vam bodem še natančno naznanil v dveh dneh. — Dobili boste tamkaj vse od stolov, katere je slikal Watteau, do kočij, konjev, obleke in draguljev, — kateri bodo jednaki onim, katere sem vam pokazal. — Ali sprejmete?« —
 »Da, sprejemem,« — je odgovorila mladenka ginjeno. —
 »Ko se ustanovite v palači, boste živel kot velika dama, — igralka kralje-

vega gledališča vas bode poučila v vedenju in vam bo dala pouk v poklonih. — Vam bo gotovo lahko privaditi se tem malenkostim. — Vi boste sprejemali obiske, — povabliali na zabave in večerje, govorili boste najmanj mogoče, a opazovali boste vse! — V malo dneh to se pravi, ravno ko boste vse uredili in se privadili novemu življenju, boste dobili povabilo za vas in za vašega soproga na dvorni plek v mestni palači. —
 »Za mojega soproga?« — je zamolklo vzkliknila Julijeta. —
 »Da, popolen plemenitaš, s katerim ste se poročili pred dvema leti skrivaj, — od katerega so vas ločile dosedaj važne družinske zadeve, — na vašo veliko žalost. — a sedaj se vam je posrečilo premagati vse zapreke in z velikim veseljem sta dospeli v Pariz k njemu, — kaj vi ljubite vašega soproga?« —
 »Razumem!« — je zajecjajala Julijeta. —
 »Ne bojte se ničesar, — dobili boste skrivajco na kamnetu vaše sobe z vsemi listinami glede vaše rodovine, katere vam bodo potrebne. Nadaljnjo: vi torej se podaste z vašim soprogom na zabavo, katero ponudi Pariz svojemu kralju, v stari mestni palači.« —
 Gospod Jakob je zopet umolknil. —
 Julijeta je razumela, da sta nastopila do glavne točke tega nenavadnega stanika. —
 »Kaj moram storiti na plesu v mestni hiši?« — je vprašala. —
 Gospod Jakob jo je skoraj plaho pogledal. —
 »Ali je morda celo prebistroumna?« — se je hipoma vprašal. — »Sicer pa, tem boljše!« —
 In glasno je dostavil:
 »Kaj imate tukaj za storiti?« —
 »Da, vprašam vas, kaj imam za praviti na tem plesu!« —
 »Pustite se ljubiti!« — je odvrnil zamolklo general jezuitov. —
 »Od koga?« — (Dalje prti.)

Slavenska banka d. d., Zagreb

Podružnica Maribor,

Aleksandrova cesta šte. 11

Dejniška glavica in rezerve
 Din 50,000.000

Vloge čez Din 125,000.000

Podružnice:

Beograd, Bjelovar, Brod n/S., Celje, Dubrovnik, Gornja Radgona, Kranj, Ljubljana, Murska Sobota, Osijek, Sarajevo, Sombor, Sušak, Šibenik, Velikovec, Vršac.

EKSPozITURE:

Rogaška Slatina (sezonska), Škofja Loka.
 Agencija: Buenos Aires, Rosario de Santa Fe.

AFILIACIJE:

Ljubljana: Slovenska banka.
 Split: Jugoslovenska industrijska banka d. d.
 Budapest: Balkan Bank r. t., Vaci utca 35.
 Wien I.: Bankhaus Milan Robert Alexander, Augustinerstrasse 8. 453 44-1

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje

Iščem meča kot vzgojitelja ali nadzornika strok za popoldanske ure od 14.-19. proti brezplačnemu kosilu in večerji. Ponudbe pod »Vzgojitelja« na upravo »Tabora«. 554 3-1

En oral nlive, pripravljena za 4 stachene prostore, pri hiši Slav. 53 v Cesti na Pobrežje, 30 minut od Glavnega trga v Mariboru, ob cesti ležeča, se radi delitve samo za 30.000 dinarjev prada, G. dr. Smerda, Orožnova ulica št. 7, I. nadstropje, Maribor. 555

Stanovanje s tremi sobami, vrtom in pritlikinami v Slov. Bistrici se zamenja za stanovanje v Mariboru. Dopisi pod »Stanovanje« pošta Slov. Bistrica. 544 2-2

Perilo po najugodnejši ceni prodaja samo B. Veselinović in drug, Maribor, Gosposka ul. 26. 453 15-7

URE, žepne in stenske, popravilja najolidneje tvrdka R. Bizjak urar, Gosposka ul. št. 16, Maribor. 433 15-15

BERSON
GUMENE PETE IN GUMENE POTPLATE
 ceneje in trajnije so kakor usnena!
 Najbolje varstvo proti viagi i mraza!

Perilo, klobuke, dežne plašče,
 čevlje, gamaše, dežnike, palice, ter razno modno in galanterijsko blago v veliki izbiri, najceneje pri **JAKOB LAH, Maribor, Glavni trg 2**

Semena Žika je kava iz Žika
 sladne rži. Žika

Pijemo jo samo brez prave kave. Sladkor je drago, mleko je drago, najdražje pa je zdravje! Za otroke, bolnike in rekonvalescente ni boljše pijače. Izdeluje jo »Pražarna Žika« v Ljubljani, Rož. dolina. Številna pohvalna pisma na razpolago!

„CROATIA“, zavarovalna zadruga v Zagrebu.
 Glavno zastopstvo v Mariboru, Slovenska ulica 2.
 ZAVARUJE: Življenske rente, dote otrokom, glavnice na življenje, zgradbe in premije protiv škodi požara in strele, steklene šipe protiv razbitju, protiv vitemu in teletnim nezgodam. Posebno zavarovanje protiv nezgodam na železnici in preobrodu za celo življensko dobo. 554 2-1
 Transperton, valorno zavarovanje in zavarovanje protiv toči.
 Telefon št. 171. USTANOVLJENA LETA 1884. Telefon št. 171.

ARKO LIQUEUR TRIPLE SEC!